

[Arnth Jensen.]

Hyldest, saa skyldes det udelukkende den Omstændighed, at mit Parti, Partiet Venstre, fra første Færd — baade under Behandlingen her i Folketinget og i Landstinget — har fastholdt denne de frie Skolers Ret som en ufravigelig Betingelse for at gaa med til Loven. Dette er nemlig Sandheden om denne Sag.

Maa jeg, med det samme vi er ved Tilsynsloven, omtale et Forhold, jeg er blevet gjort bekendt med. Jeg staar her med en Afskrift af en Skrivelse, dateret 24. August 1935 og udsendt af Præstø Amts Skoledirektion til samtlige under Direktionen hørende Skoler. — Med den højtærede Formands Tilladelse vil jeg gerne citere den. Den lyder saaledes:

„Medens det i § 14 i Lov Nr. 211 af 20. Maj 1933 om Folkeskolens Styrelse og Tilsyn er fastsat, at Medlemmerne af Skoledirektionen er berettiget til at besøge alle Skoler inden for Amtsrads-kredsen, bestemmer nævnte Lovs § 18, at Amtsskolekonsulenten besøger Amtsrads-kredsens Skoler efter Anmodning af Skolemyndigheder eller efter Til-kaldelse af den eller de ved en Skole ansatte Lærere. I Henhold hertil har Skoledirektionen i sit den 31. Juli 1935 afholdte Møde vedtaget at meddele Amtsskolekonsulenten — foreløbig indtil Udgangen af 1936 — almindelig Bemyndigelse til at visitere de under Direktionen hørende Folkeskoler.“

Jeg spørger den højtærede Undervisningsminister: Er man i Ministeriet bekendt med denne Skrivelse, og i saa Fald — har man da anerkendt den? Hvis man ikke kender den, spørger jeg: Anerkender den højtærede Undervisningsminister en saadan Fortolkning af Loven, eller vedkender han sig samme Opfattelse som sin Forgænger, og vil han i saa Fald foranledige Skrivelsen tilbagekaldt?

Endvidere dette: Ifølge Bladet „Folkerøsten“ for 3. December d. A. har Amtsskolekonsulent Dige, Bække, udtalt paa et Skolemøde i Esbjerg, at i enkelte Amter har Skoledirektionerne givet en almindelig Beføjelse for Konsulenten til at tage ud, naar han vil, og — følger han til — Ministeriet har udtalt sin Tilslutning hertil. Jeg spørger: Er denne Tilslutning fra Ministeriet den højtærede Undervisningsminister bekendt, og i saa Fald: Hvordan vil den højtærede Undervisningsminister bringe en saadan Tilslutning i Overensstemmelse med Loven og med de Forudsætninger, hvorunder den blev vedtaget?

Et andet Forhold vedrørende Amtsskolekonsulentens Beføjelse ønsker jeg at fremdrage. I „Fyns Tidende“ for 30. Juni d. A. har Ministeriets Konsulent for Folkeskolen, Hr. Kaalund-Jørgensen, i et Interview om de nye Amtsskolekonsulenters Virksomhed udtalt følgende, som jeg ogsaa beder om Formandens Tilladelse til at citere:

„Herefter er han pligtig til at føre Tilsyn med Ungdoms- og Aftenskolerne paa Landet, der hidtil ikke har haft noget sagkyndigt Tilsyn. Derved kommer deres Undervisningsplan og hele Virksomheden under kyndig Kontrol. For disse Skolers Vedkommende er han nemlig ikke alene Konsulent, men ogsaa Inspektør.“

Denne Udtalelse er i høj Grad misvisende, idet det her faar Udseende af, at det ikke alene er en almindelig Pligt, hvis Skoledirektionen ønsker det, men en almindelig Beføjelse for Konsulenten. Det er det nemlig ikke efter Loven. Amtsskolekonsulenten nævnes overhovedet ikke i Loven om Aftenskoler, men i Folketingets Betænkning er indføjet, at Skoledirektionen er frit stillet i Valget af Tilsyn, men *kan*, om man ønsker det, udøve Tilsynet gennem Amtsskolekonsulenten.

Jeg finder det meget beklageligt og meget uheldigt, at Ministeriets sagkyndige Tillidsmand paa dette Omraade paa en saadan Maade vil søge at bibringe Befolkningen en Opfattelse, som maaske falder sammen med den daværende Ministers og hans egne personlige Ønsker, men som ikke paa nogen Maade har Medhold i Loven. Naar man, som Hr. Kaalund-Jørgensen, yderligere ved, at netop Spørgsmaalet om Amtsskolekonsulenten som Inspektør i Aftenskolen var et stort Stridsspørgsmaal under Lovforslagets Behandling, og at der kun opnaedes Enighed paa det Grundlag, at Amtsskoleledirektionerne stilledes frit i Valget af Tilsynet med Skolerne, finder jeg — og jeg haaber, den højtærede Minister heri vil give mig Ret — en Udtalelse som den af mig citerede ikke alene uheldig, men ogsaa for Rigsdagen lidet tillidvækkende over for Administrationens Fortolkning af de Love, der vedtages her.

Jeg har saa meget mere Grund til at sige det, som det Cirkulære af 22. Juli d. A., der bl. a. ligeledes omtaler dette Tilsyn, ogsaa afgjort peger i samme Retning, nemlig først og fremmest at fastslaa, hvad der i saa Henseende er Ministeriets Ønske, uden Hensyn til, at der paa Rigsdagen var store Dele, som var af en anden Mening.